

راه رفتن

راه رفتن به صورت **قدم زدن** و **پیاده** را، راه رفتن می گویند که در بعضی از ابواب **فقه** به مناسبت از آن سخن گفته شده است.

فهرست مندرجات

- ۱ - معنای لغوی راه رفتن
- ۲ - اطلاقات واژه
- ۳ - جایگاه فقهی
- ۴ - احکام راه رفتن
  - ۴.۱ - تشیع جنازه
  - ۴.۲ - راه رفتن بر روی قبر
  - ۴.۳ - نماز در حال راه رفتن
    - ۴.۳.۱ - نماز مستحب
  - ۴.۴ - خوردن غذا در حال راه رفتن
- ۵ - پانویس
- ۶ - منبع

معنای لغوی راه رفتن

راه رفتن، پیمودن مسیری، پیاده پیمودن مسیری را می گویند.

اطلاقات واژه

راه رفتن دو **اطلاق** دارد: یکی پیمودن راهی، قطع نظر از چگونگی آن به صورت پیاده یا **سواره** و دیگری، قدم زدن و پیاده روی؛ مقابل سواره پیمودن آن. مراد از راه رفتن در این مقاله، معنای نخست است.

جایگاه فقهی

از آن در بابهای طهارت، صلات و اطعمه و اشربه سخن گفته‌اند.

احکام راه رفتن

راه رفتن در فقه اسلامی دارای احکامی است که به اهم آن‌ها اشاره می نمایم:

← تشیع جنازه

در تشیع جنازه، پیشاپیش **جنازه حرکت کردن کراهت** دارد و **مستحب** است **تشیع** کننده پشت سر یا در یکی از دو طرف جنازه حرکت کند.^[۱] جواهر الکلام ج ۴، ص ۲۶۶-۲۶۷.

← راه رفتن بر روی قبر

راه رفتن بر روی **قبر**ها **مکروه** است؛ هرچند برخی، **کراهت** را به نشستن روی آنها اختصاص داده اند.^[۲] جواهر الکلام ج ۴، ص ۳۵۱-۳۵۲.

← نماز در حال راه رفتن

به جا آوردن **نماز واجب** در حال حرکت **صحیح** نیست، مگر آنکه **ضرورت اقتضا** کند. در این صورت، باید در حدّ امکان رو به **سمت قبله** کند و برای رکوع و سجود با سر اشاره نماید.

^[۳] جواهر الکلام ج ۷، ص ۴۲۷-۴۲۸.

←← نماز مستحب

خواندن نمازهای مستحب در حال حرکت **مطلقاً** صحیح است و روبه سمت قبله کردن، هرچند با امکان آن، لازم نیست. البته برخی، **جواز** خواندن **نافله** را در حال حرکت، به سفر اختصاص داده‌اند؛ هرچند **مشهور** میان **سفر** و **حضر** تفاوت قائل نشده‌اند.
[۴] جواهر الکلام ج ۸، ص ۸-۱۳.

← خوردن غذا در حال راه رفتن

غذا خوردن در حال راه رفتن **مکروه** است.
[۵] جواهر الکلام ج ۲۶، ص ۴۶۹.

پانویس

- ↑ جواهر الکلام ج ۴، ص ۲۶۶-۲۶۷.
- ↑ جواهر الکلام ج ۴، ص ۳۵۱-۳۵۲.
- ↑ جواهر الکلام ج ۷، ص ۴۲۷-۴۲۸.
- ↑ جواهر الکلام ج ۸، ص ۸-۱۳.
- ↑ جواهر الکلام ج ۲۶، ص ۴۶۹.

منبع

جمعی از پژوهشگران زیر نظر سید محمود شاهرودی، فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت، ج ۴، ص ۴۰-۴۱